

Cecile

Inleiding

In het door u vastgestelde bestemmingsplan en in verschillende beleidsdocumenten van de gemeente (zoals de welstandsnota) wordt de Voorstraat als beschermd dorpsgezicht steeds genoemd als het historische hart van Voorschoten. Daarbij zou speciale aandacht moeten zijn voor onder meer het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische waarden van de straat. In de praktijk zien wij echter als bewoners dat de historische waarde van de straat ernstig geweld wordt aangedaan. Zoals u ook heeft kunnen lezen in onze brief van januari dit jaar, ervaren wij als bewoners grote overlast van onder meer uitdijende terrassen, foutgeparkeerde fietsen en auto's, rondslingerende afvalcontainers en geluidsoverlast. De balans in de Voorstraat is dan ook echt ernstig verstoord.

Als bewoners zullen we eerst in het algemeen reageren op de plannen voor de Voorstraat en staan we daarna ieder stil bij enkele specifieke punten van ons als bewoners.

Algemeen & handhaving

- De Taskforce heeft goed werk verricht, en het is goed dat de gemeente hun aanbevelingen grotendeels overneemt.
- Centraal hierbij staat de constatering, niet alleen door de Taskforce gedaan, maar ook door het college overgenomen, dat de balans tussen wonen, werken en genieten hersteld dient te worden. Het gaat hier dus om drie functies, die in balans moeten zijn. Ik hoop dat de discussie over dit punt dan ook vanavond niet vervuild wordt met wat de afgelopen maanden te vaak te lezen en te horen was: dat de Voorstraat een horecastraat zou zijn. Dat is het niet, sterker nog het is een beschermd dorpsgezicht, met een beschermd karakter waarin vanuit de historie de Voorstraat een woonstraat is. Dat de horeca langzaam de straat lijkt te hebben overgenomen doet grote afbreuk aan het beschermde karakter van deze prachtige straat.
- De balans is nog steeds zoek op vele fronten, en onderstaand zal ik ingaan op het punt dat de balans zoek is op het gebied van de overlast door vuilnis en evenementen.
- Voordat ik dat doe, vraag ik aandacht voor de olifant die in de kamer blijft staan na lezing van zowel het werk van de Taskforce als de reactie van het college daarop: men heeft geen idee over de vraag die je je altijd moet stellen als je plannen maakt: HOE DAN?! Toegespitst op het Voorstraat-plan: hoe gaan we die balans herstellen, en wat gaan we doen als de mooie voornemens niet vanzelf gaan. En gebleken is, dat het niet vanzelf zal gaan: de bewoners van de Voorstraat zijn al jaren geleden het gesprek met de horeca aangegaan om aandacht te krijgen voor hun belangen, maar los van de veelgenoemde rubberbanden onder de emballagekarren heeft dat niets opgeleverd. Sterker nog: de balans is alleen maar verder verstoord geraakt, getuige de dagelijkse afval- en fietsenproblematiek en de zeer veelvuldige overlast door lawaai, uitbundige verlichting, stank, verkeershinder en andere gevaarlijke en hinderlijke situaties. In zekere zin valt dit ook te verwachten: achter "de horeca" gaan mensen schuil die hard werken voor hun boterham. Je kunt het hen niet kwalijk nemen dat zij er ook het beste van willen maken – en veel is ook mogelijk bij de bewoners van de Voorstraat, die de horeca helemaal geen kwaad hart toe dragen. Maar het is net als bij een gezin met opgroeiende kinderen: je hebt wel iemand nodig die de grenzen stelt, bewaakt en optreedt als ze overschreden worden. Aan dit laatste heeft het de laatste jaren ontbroken en het Voorstraat plan gaat daar ook niet op in. Mijn eerste oproep is dus: besteed alstublieft bij ieder onderdeel van het plan afzonderlijk steeds aandacht aan de vraag HOE dit te handhaven. Als dat niet wordt behandeld, hebben we straks een prachtig plan, wat roemloos verdwijnt in een la. Overigens is er ook een juridische noodzaak om hierop in te gaan: er ligt nog steeds een uitgebreid handhavingsverzoek van de bewoners van begin dit jaar, waarop de gemeente – los van uitstelbriefjes – nog helemaal niet gereageerd heeft. De gemeente is dus al lang in gebreke daarop te antwoorden en als er niet alsnog een afdoende antwoord komt op de door de bewoners gestelde vragen zullen de bewoners die procedure door moeten zetten.

Specifieke punten mbt vuilnis en maximaal aantal evenementen

- En dan nu de al door mij aangekondigde concrete punten, dat 1) de balans nog steeds zoek is op het gebied van de overlast die het vuil en de emballage van de horeca veroorzaken en 2) de balans nog steeds zoek is op het vlak van evenementen.
- Het vuilnisprobleem is vergelijkbaar met het fietsenprobleem: de horeca heeft te maken met een ontzettende hoop vuilnis, en hoe wordt dat momenteel opgelost? De bakken worden aan de overkant van de straat gestald, comfortabel uit het zicht en de reuk van de terrassen en wij als bewoners van de overkant hebben het er mee te doen. Ik heb de afgelopen weken eens bijgehouden hoe vaak ik vuilnis-, papier- of glasbakken voor mijn deur had. Wat blijkt: bijna iedere ochtend, op de vrijdag en de zondag na, worden er wel bakken geleegd bij mij voor de deur. Ook op zaterdagochtend voor 8h00, als de meeste mensen van hun weekend genieten door uit te slapen. En het blijft niet bij die wekbeurt op bijna iedere ochtend van de week, maar de bakken worden vaak de middag/avond tevoren al neergezet en blijven vaak tot de volgende middag staan, met als gevolg dat het grootste deel van de tijd er bakken voor ons huis staan, met alle stank-, geluids- en ongedierte-overlast van dien. Hoezo beschermd dorpsgezicht? Het plan gaat hier helemaal niet op in, en ook het College negeert dit punt. En ook hier ontbreekt dus iedere vorm van handhaving.
- Dan het punt van de evenementenvergunningen. Het klinkt heel streng en redelijk: slechts zes keer per jaar krijgt een horeca-ondernemer vergunning om live muziek op het terras ten gehore te brengen en, zo voegt het college daaraan toe: "de leefbaarheid in de Voorstraat dient daarbij te worden vergroot door een effectieve wijze van samenwerking

tussen handhaving, evenementen, organisaties en horeca.” Prachtige woorden, maar is er iemand hier in de zaal die weet wat die laatste zin concreet betekent? Wat wij wel weten is het volgende: het terrasseizoen loopt van 1 april tot 1 oktober en kent dus 26 zondagen. Indien Va Bene en La Casita de krachten weer bundelen zoals zij de afgelopen jaren hebben gedaan door tussen hun terrassen in een band te laten optreden, komt dit “maximum” erop neer dat zij 12 (dus bijna de helft van deze 26) zondagen de omgeving kunnen belasten met live muziek. Als De Mazzel of het Wapen van Voorschoten zich hierbij aansluiten hebben deze vier horeca-etablisementen samen de beschikking over 24 mogelijkheden om live muziek op het terras ten gehore te brengen, waardoor de bewoners tijdens het terrasseizoen iedere zondagmiddag (of welk ander moment in de week dan ook) kunnen worden geconfronteerd met live muziek. Dit is geen herstel van de balans, dit is verzwaring van de balans! Het is aan u om deze sluiproute te voorzien en deze af te sluiten, bijvoorbeeld door een maximum van 7 vergunningen voor die hele rij (of 2 per onderneming) te stellen.

Ronald

Inleiding

In het door u vastgestelde bestemmingsplan en in verschillende beleidsdocumenten van de gemeente (zoals de welstandsnota) wordt de Voorstraat als beschermd dorpsgezicht steeds genoemd als het historische hart van Voorschoten. Daarbij zou speciale aandacht moeten zijn voor onder meer het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische waarden van de straat. In de praktijk zien wij echter als bewoners dat de historische waarde van de straat ernstig geweld wordt aangedaan. Zoals u ook heeft kunnen lezen in onze brief van januari dit jaar, ervaren wij als bewoners grote overlast van onder meer uitdijende terrassen, foutgeparkeerde fietsen en auto's, rondslingerende afvalcontainers en geluidsoverlast. De balans in de Voorstraat is dan ook echt ernstig verstoord.

Als bewoners zullen we eerst in het algemeen reageren op de plannen voor de Voorstraat en staan we daarna ieder stil bij enkele specifieke punten van ons als bewoners.

Algemeen & handhaving

- De Taskforce heeft goed werk verricht, en het is goed dat de gemeente hun aanbevelingen grotendeels overneemt.
- Centraal hierbij staat de constatering, niet alleen door de Taskforce gedaan, maar ook door het college overgenomen, dat de balans tussen wonen, werken en genieten hersteld dient te worden. Het gaat hier dus om drie functies, die in balans moeten zijn. Ik hoop dat de discussie over dit punt dan ook vanavond niet vervuild wordt met wat de afgelopen maanden te vaak te lezen en te horen was: dat de Voorstraat een horecastraat zou zijn. Dat is het niet, sterker nog het is een beschermd dorpsgezicht, met een beschermd karakter waarin vanuit de historie de Voorstraat een woonstraat is. Dat de horeca langzaam de straat lijkt te hebben overgenomen doet grote afbreuk aan het beschermde karakter van deze prachtige straat.
- De balans is nog steeds zoek op vele fronten, en onderstaand zal ik ingaan op het punt dat de balans zoek is op het gebied van de overlast die parkerende fietsen veroorzaken.
- Voordat ik dat doe, vraag ik aandacht voor de olifant die in de kamer blijft staan na lezing van zowel het werk van de Taskforce als de reactie van het college daarop: men heeft geen idee over de vraag die je je altijd moet stellen als je plannen maakt: HOE DAN?! Toegespitst op het Voorstraat-plan: hoe gaan we die balans herstellen, en wat gaan we doen als de mooie voornemens niet vanzelf gaan. En gebleken is, dat het niet vanzelf zal gaan: de bewoners van de Voorstraat zijn al jaren geleden het gesprek met de horeca aangegaan om aandacht te krijgen voor hun belangen, maar los van de veelgenoemde rubberbanden onder de emballagekarren heeft dat niets opgeleverd. Sterker nog: de balans is alleen maar verder verstoord geraakt, getuige de dagelijkse afval- en fietsenproblematiek en de zeer veelvuldige overlast door lawaai, uitbundige verlichting, stank, verkeershinder en andere gevaarlijke en hinderlijke situaties. In zekere zin valt dit ook te verwachten: achter "de horeca" gaan mensen schuil die hard werken voor hun boterham. Je kunt het hen niet kwalijk nemen dat zij er ook het beste van willen maken – en veel is ook mogelijk bij de bewoners van de Voorstraat, die de horeca helemaal geen kwaad hart toe dragen. Maar het is net als bij een gezin met opgroeiende kinderen: je hebt wel iemand nodig die de grenzen stelt, bewaakt en optreedt als ze overschreden worden. Aan dit laatste heeft het de laatste jaren ontbroken en het Voorstraat plan gaat daar ook niet op in. Mijn eerste oproep is dus: besteed alstublieft bij ieder onderdeel van het plan afzonderlijk steeds aandacht aan de vraag HOE dit te handhaven. Als dat niet wordt behandeld, hebben we straks een prachtig plan, wat roemloos verdwijnt in een la. Overigens is er ook een juridische noodzaak om hierop in te gaan: er ligt nog steeds een uitgebreid handhavingsverzoek van de bewoners van begin dit jaar, waarop de gemeente – los van uitstelbriefjes – nog helemaal niet gereageerd heeft. De gemeente is dus al lang in gebreke daarop te antwoorden en als er niet alsnog een afdoende antwoord komt op de door de bewoners gestelde vragen zullen de bewoners die procedure door moeten zetten.

Specifiek punt - parkeren fietsen:

- En dan nu het al door mij aangekondigde concrete punt, dat de balans nog steeds zoek is op het gebied van de overlast die fietsen veroorzaken. Ik heb het al zo vaak gezegd: wij komen vaak onze oprit niet op of ons huis niet in vanwege het woud van fietsen dat aan onze kant van de straat geparkeerd staat. Sinds dit jaar staan er soms bordjes die bezoekers oproepen hun fiets netjes neer te zetten, maar die worden vaak op grote schaal genegeerd. En, voor zover ze al opgevolgd worden, ze verplaatsen definitief het fietsprobleem naar onze kant van de straat. Lees: de overkant van de horeca, die het probleem veroorzaakt. Waarom kunnen die fietsen niet gestald worden op het terrein van degene waar ze ook bij horen? Dan kan er meteen ook beter toezicht gehouden worden op de vertrekkende gasten. Ik krijg toch ook problemen als ik mijn gasten altijd hun auto's en fietsen laat stallen voor het huis van de burens? Het college zegt nu niet meer dan dat het stallen van de fiets in de Voorstraat in goede banen geleid moet worden als een gezamenlijke verantwoordelijkheid van gemeente en ondernemers. Prachtige woorden, maar het is een opmerking die wij al jaren maken en die nog voor geen millimeter verandering heeft geleid. Ook hier weer: HOE DAN? Wat als het – zoals al bewezen is gedurende de afgelopen jaren – niet werkt? Een plan is pas een echt plan als die vraag wordt beantwoord. Nu is dat nog niet het geval.

Henriette

Inleiding

In het door u vastgestelde bestemmingsplan en in verschillende beleidsdocumenten van de gemeente (zoals de welstandsnota) wordt de Voorstraat als beschermd dorpsgezicht steeds genoemd als het historische hart van Voorschoten. Daarbij zou speciale aandacht moeten zijn voor onder meer het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische waarden van de straat. In de praktijk zien wij echter als bewoners dat de historische waarde van de straat ernstig geweld wordt aangedaan. Zoals u ook heeft kunnen lezen in onze brief van januari dit jaar, ervaren wij als bewoners grote overlast van onder meer uitdijende terrassen, foutgeparkeerde fietsen en auto's, rondslingerende afvalcontainers en geluidsoverlast. De balans in de Voorstraat is dan ook echt ernstig verstoord.

Als bewoners zullen we eerst in het algemeen reageren op de plannen voor de Voorstraat en staan we daarna ieder stil bij enkele specifieke punten van ons als bewoners.

Algemeen & handhaving

- De Taskforce heeft goed werk verricht, en het is goed dat de gemeente hun aanbevelingen grotendeels overneemt.
- Centraal hierbij staat de constatering, niet alleen door de Taskforce gedaan, maar ook door het college overgenomen, dat de balans tussen wonen, werken en genieten hersteld dient te worden. Het gaat hier dus om drie functies, die in balans moeten zijn. Ik hoop dat de discussie over dit punt dan ook vanavond niet vervuild wordt met wat de afgelopen maanden te vaak te lezen en te horen was: dat de Voorstraat een horecastraat zou zijn. Dat is het niet, sterker nog het is een beschermd dorpsgezicht, met een beschermd karakter waarin vanuit de historie de Voorstraat een woonstraat is. Dat de horeca langzaam de straat lijkt te hebben overgenomen doet grote afbreuk aan het beschermde karakter van deze prachtige straat.
- De balans is nog steeds zoek op vele fronten, en onderstaand zal ik ingaan op het punt dat de balans zoek is op het gebied van het aantal horeca-zaken en de omvang van de terrassen.
- Voordat ik dat doe, vraag ik aandacht voor de olifant die in de kamer blijft staan na lezing van zowel het werk van de Taskforce als de reactie van het college daarop: men heeft geen idee over de vraag die je je altijd moet stellen als je plannen maakt: HOE DAN?! Toegespitst op het Voorstraat-plan: hoe gaan we die balans herstellen, en wat gaan we doen als de mooie voornemens niet vanzelf gaan. En gebleken is, dat het niet vanzelf zal gaan: de bewoners van de Voorstraat zijn al jaren geleden het gesprek met de horeca aangegaan om aandacht te krijgen voor hun belangen, maar los van de veelgenoemde rubberbanden onder de emballagekarren heeft dat niets opgeleverd. Sterker nog: de balans is alleen maar verder verstoord geraakt, getuige de dagelijkse afval- en fietsenproblematiek en de zeer veelvuldige overlast door lawaai, uitbundige verlichting, stank, verkeershinder en andere gevaarlijke en hinderlijke situaties. In zekere zin valt dit ook te verwachten: achter "de horeca" gaan mensen schuil die hard werken voor hun boterham. Je kunt het hen niet kwalijk nemen dat zij er ook het beste van willen maken – en veel is ook mogelijk bij de bewoners van de Voorstraat, die de horeca helemaal geen kwaad hart toe dragen. Maar het is net als bij een gezin met opgroeiende kinderen: je hebt wel iemand nodig die de grenzen stelt, bewaakt en optreedt als ze overschreden worden. Aan dit laatste heeft het de laatste jaren ontbroken en het Voorstraat plan gaat daar ook niet op in. Mijn eerste oproep is dus: besteed alstublieft bij ieder onderdeel van het plan afzonderlijk steeds aandacht aan de vraag HOE dit te handhaven. Als dat niet wordt behandeld, hebben we straks een prachtig plan, wat roemloos verdwijnt in een la. Overigens is er ook een juridische noodzaak om hierop in te gaan: er ligt nog steeds een uitgebreid handavingsverzoek van de bewoners van begin dit jaar, waarop de gemeente – los van uitstelbriefjes – nog helemaal niet gereageerd heeft. De gemeente is dus al lang in gebreke daarop te antwoorden en als er niet alsnog een afdoende antwoord komt op de door de bewoners gestelde vragen zullen de bewoners die procedure door moeten zetten.

Specifieke punten uitbreiding horeca en uitbreiding terrassen

- En dan nu het al door mij aangekondigde concrete punt, dat de balans nog steeds zoek is voor wat betreft het idee om nog een horeca-etablisement in de straat toe te voegen. Het betreft hier het huis naast ons. Dit pand is vorig jaar van eigenaar gewisseld en, hoewel het ons niet gelukt is om persoonlijk contact met de eigenaar hierover op te bouwen, ons bereiken steeds duidelijker signalen dat ook in dit pand een horeca-etablisement gevestigd zou kunnen worden. Recentelijk heeft een vertegenwoordiging van bewoners te verstaan gekregen dat men denkt dat de ruimte hiertoe bestaat omdat de balans met alle maatregelen echt hersteld gaat worden, waardoor er nog wel een horeca-zaak bij kan. Daarbij werden zij gesust dat niet gedacht moest worden aan zware horeca: het zou gaan om horeca die al om 22h00 zijn keuken moet sluiten. Maar wel met een terras. Laat u die woorden eens op u inwerken en projecteert u die eens op uzelf: uw buurman verkoopt zijn huis en uw nieuwe buurman opent een restaurant met een terras voor de deur, en u moet het doen met de geruststelling dat hij wel om 22h00 zijn keuken moet sluiten. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe dit voornemen zich verhoudt tot het vertekpunt van het Voorstraat plan, dat de balans hersteld moet worden. Het is dus zaak om eerst die balans maar eens te herstellen alvorens toe te staan dat er nog meer horeca in de straat komt. Ik vraag uw commissie om te bevorderen dat de Raad hierover een ferme uitspraak doet: uitbreiding van de horeca in de Voorstraat is onbespreekbaar zolang de balans tussen wonen, werken en genieten in de Voorstraat niet is hersteld.

- Dit brengt mij ook op een ander punt: uitbreiding van de terrassen als zodanig. De horeca wordt wel eens geschetst als een octopus, zoals hij zijn tentakels uitspreidt. Dat is precies wat er tussen Va Bene en Het Wapen is gebeurd: waar hier enkele jaren geleden sporadisch een terras stond staat dit hele gebied nu van voor naar achter vol met terrasmaterieel, in allerlei variëteiten. En nu lezen we in de adviesnota bij het plan (punt 4) ineens dat de terrassen nog verder mogen worden uitgebreid, namelijk doordat zij mogen staan tot aan de parkeerwerende paaltjes, terwijl oorspronkelijk een lege strook moest worden aangehouden tussen die paaltjes en de rand van de weg om laden en lossen te vergemakkelijken en afval af te voeren. Als dat doorgaat lukt het de horeca wederom om extra vierkante meters te winnen, en alle ongewenste effecten van hun aanwezigheid (laden en lossen, fietsen, auto's, afval) te verbannen naar de overkant van de straat. Er is werkelijk geen enkele reden waarom dit zo moet, het is slecht gedrag belonen en maakt de druk die de horeca veroorzaakt tot een nog groter probleem voor de gehele straat. Als eerder gezegd: laat de horeca zelf ruimte creëren (daar zijn ze goed in) voor het opvangen van de functies afval, fietsen en vuilnis tussen hun terrassen in. Dan worden de problemen daar waar ze ook veroorzaakt worden opgelost. Dit kan prima worden opgenomen in de voorgestelde richtlijnen van de terrassen en komt de uniforme uitstraling ten goede.

Olle

Inleiding

In het door u vastgestelde bestemmingsplan en in verschillende beleidsdocumenten van de gemeente (zoals de welstandsnota) wordt de Voorstraat als beschermd dorpsgezicht steeds genoemd als het historische hart van Voorschoten. Daarbij zou speciale aandacht moeten zijn voor onder meer het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische waarden van de straat. In de praktijk zien wij echter als bewoners dat de historische waarde van de straat ernstig geweld wordt aangedaan. Zoals u ook heeft kunnen lezen in onze brief van januari dit jaar, ervaren wij als bewoners grote overlast van onder meer uitdijende terrassen, foutgeparkeerde fietsen en auto's, rondslingerende afvalcontainers en geluidsoverlast. De balans in de Voorstraat is dan ook echt ernstig verstoord.

Als bewoners zullen we eerst in het algemeen reageren op de plannen voor de Voorstraat en staan we daarna ieder stil bij enkele specifieke punten van ons als bewoners.

Algemeen & handhaving

- De Taskforce heeft goed werk verricht, en het is goed dat de gemeente hun aanbevelingen grotendeels overneemt.
- Centraal hierbij staat de constatering, niet alleen door de Taskforce gedaan, maar ook door het college overgenomen, dat de balans tussen wonen, werken en genieten hersteld dient te worden. Het gaat hier dus om drie functies, die in balans moeten zijn. Ik hoop dat de discussie over dit punt dan ook vanavond niet vervuild wordt met wat de afgelopen maanden te vaak te lezen en te horen was: dat de Voorstraat een horecastraat zou zijn. Dat is het niet, sterker nog het is een beschermd dorpsgezicht, met een beschermd karakter waarin vanuit de historie de Voorstraat een woonstraat is. Dat de horeca langzaam de straat lijkt te hebben overgenomen doet grote afbreuk aan het beschermde karakter van deze prachtige straat.
- De balans is nog steeds zoek op vele fronten, en onderstaand zal ik ingaan op het punt dat de balans zoek is op het gebied van [..ieters persoonlijke punt, zie onder...].
- Voordat ik dat doe, vraag ik aandacht voor de olifant die in de kamer blijft staan na lezing van zowel het werk van de Taskforce als de reactie van het college daarop: men heeft geen idee over de vraag die je je altijd moet stellen als je plannen maakt: HOE DAN?! Toegespitst op het Voorstraat-plan: hoe gaan we die balans herstellen, en wat gaan we doen als de mooie voornemens niet vanzelf gaan. En gebleken is, dat het niet vanzelf zal gaan: de bewoners van de Voorstraat zijn al jaren geleden het gesprek met de horeca aangegaan om aandacht te krijgen voor hun belangen, maar los van de veelgenoemde rubberbanden onder de emballagekarren heeft dat niets opgeleverd. Sterker nog: de balans is alleen maar verder verstoord geraakt, getuige de dagelijkse afval- en fietsenproblematiek en de zeer veelvuldige overlast door lawaai, uitbundige verlichting, stank, verkeershinder en andere gevaarlijke en hinderlijke situaties. In zekere zin valt dit ook te verwachten: achter "de horeca" gaan mensen schuil die hard werken voor hun boterham. Je kunt het hen niet kwalijk nemen dat zij er ook het beste van willen maken – en veel is ook mogelijk bij de bewoners van de Voorstraat, die de horeca helemaal geen kwaad hart toe dragen. Maar het is net als bij een gezin met opgroeiende kinderen: je hebt wel iemand nodig die de grenzen stelt, bewaakt en optreedt als ze overschreden worden. Aan dit laatste heeft het de laatste jaren ontbroken en het Voorstraat plan gaat daar ook niet op in. Mijn eerste oproep is dus: besteed alstublieft bij ieder onderdeel van het plan afzonderlijk steeds aandacht aan de vraag HOE dit te handhaven. Als dat niet wordt behandeld, hebben we straks een prachtig plan, wat roemloos verdwijnt in een la. Overigens is er ook een juridische noodzaak om hierop in te gaan: er ligt nog steeds een uitgebreid handnavingsverzoek van de bewoners van begin dit jaar, waarop de gemeente – los van uitstelbriefjes – nog helemaal niet gereageerd heeft. De gemeente is dus al lang in gebreke daarop te antwoorden en als er niet alsnog een afdoende antwoord komt op de door de bewoners gestelde vragen zullen de bewoners die procedure door moeten zetten.

Specifiek punt: geluidsoverlast

- En dan nu het al door mij aangekondigde concrete punt, dat de balans nog steeds zoek is gelet op de overlast die nog steeds met regelmaat wordt veroorzaakt door bezoekers van de horeca. Als je in een horeca-straat woont, heb je te dulden dat er af en toe wat meer lawaai is. Wat je niet hoeft te dulden, is dat dat met regelmaat plaatsvindt en de horeca-ondernemers daarop niet thuisgeven (zij verwijzen naar de gemeente) en de gemeente zijn verantwoordelijkheid wegstopt achter een meldings-knop op internet die op meldingen in ontvangst neemt en zonder enige actie een paar dagen later als afgehandeld verklaard. Dit is wat wij, in allerlei variëteiten, met regelmaat meemaken. Hier horen onthutstende telefoontjes bij als laatst met een ambtenaar, die ik belde vanwege een melding en mij aangaf dat hij nu niets meer kon doen aan de overlast die ik de zaterdagnacht daarvoor had ondervonden. Kortom: er is fopspeen gebouwd voor klagende omwonenden, maar er is nog geen begin van een systeem van afspraken, signalering en opvolging daarvan om incidenten tegen te gaan. De stukken van vandaag schrijven heel vroom dat er gedragsregels zullen worden opgesteld voor bezoekers van de horeca. Twee opmerkingen daarover: i) stel alsjeblieft ook gedragsregels op voor de horeca zelf. Wij als bewoners hebben een hele hoop suggesties voor hoe een paar simpele aanpassingen van hun gedrag (bijvoorbeeld niet meer 's avonds laat met veel lawaai emballage leegstorten) het een stuk leefbaarder voor de bewoners kan maken; ii) gedragsregels hebben geen enkel effect als er geen controle en handhaving op plaats vindt. We hebben allemaal al geprobeerd om afspraken met de horeca te maken, en de simpele waarheid is dat dat niet werkt zonder duidelijke handhaving.